

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 26 lutego 2016 r.

Poz. 1617

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN.I - 4131.1.40.2016.8 **WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO**

z dnia 25 lutego 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.)

orzekam

nieważność uchwały Nr XVIII/188/2016 Rady Miejskiej w Swarzędzu z dnia 26 stycznia 2016 roku w sprawie powierzenia Burmistrzowi Miasta i Gminy Swarzędz uprawnień w zakresie ustalania wysokości cen i opłat za korzystanie z Cmentarza Komunalnego w Jasinie i urządzeń cmentarnych położonych na jego terenie - ze względu na istotne naruszenia prawa.

Uzasadnienie

W dniu 26 stycznia 2016 roku Rada Miejska w Swarzędzu podjęła uchwałę Nr XVIII/188/2016 w sprawie powierzenia Burmistrzowi Miasta i Gminy Swarzędz uprawnień w zakresie ustalania wysokości cen i opłat za korzystanie z Cmentarza Komunalnego w Jasinie i urządzeń cmentarnych położonych na jego terenie

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 1 lutego 2016 roku.

Przedmiotową uchwałę p odjęto na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 roku o gospodarce komunalnej (t.j. Dz. U. z 2011 r., Nr 45, poz. 236 z późn. zm.) w związku z art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zmianami).

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, co następuje.

Rada Miejska w Swarzędzu podjęła uchwałę w sprawie powierzenia Burmistrzowi Miasta i Gminy Swarzędz uprawnień w zakresie ustalania wysokości cen i opłat za korzystanie z Cmentarza Komunalnego w Jasinie i urządzeń cmentarnych położonych na jego terenie. W przepisie §3 uchwały postanowiono, że wchodzi ona w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

W ocenie organu nadzoru badana uchwała nie jest aktem prawa miejscowego w rozumieniu przepisów art. 94 i art. 87 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, gdyż nie ustanawia przepisów powszechnie obowiązujących. Zgodnie z art. 87 ust. 2 Konstytucji źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są, na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego.

W świetle brzmienia art. 94 Konstytucji wyłącznie uchwały organów jednostek samorządu terytorialnego, zawierające normy generalne i abstrakcyjne (a zatem mające charakter normatywny) i adresowane do podmiotów nie powiązanych organizacyjnie z tymi jednostkami (a więc mające charakter powszechnie obowiązujący), winny być traktowane jako akty prawa miejscowego. Przedmiotowa uchwała nie posiada przedstawionych powyżej cech i tym samym nie podlega publikacji o charakterze promulgacyjnym.

W podstawie prawnej przedmiotowej uchwały powołany został przepis art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej, zgodnie z którym: jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego postanawiają o wysokości cen i opłat albo o sposobie ustalania cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej jednostek samorządu terytorialnego. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego mogą powierzyć organom wykonawczym tych jednostek.

W ocenie organu nadzoru przepis art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej nie stanowi podstawy do podjęcia uchwały o charakterze aktu prawa miejscowego. Stosownie do tego przepisu rada miasta ma kompetencje do uregulowania wysokości cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej jednostek samorządu terytorialnego. Uchwały tej treści nie można zaliczyć do kategorii aktów prawa miejscowego również z uwagi na brak przymiotu powszechnego obowiązywania jej norm. Jest ona zatem aktem kierownictwa wewnętrznego, gdyż wiąże jedynie podmioty znajdujące się w strukturze organizacyjnej, w której akt został wydany. Nie jest ona zatem bezpośrednio skierowana do osób, które korzystać będą z usług komunalnych w wymienionym w treści uchwały zakresie. Świadczenie tych usług będzie miało miejsce w oparciu o zawierane indywidualnie umowy cywilno-prawne.

Orzecznictwo sądów administracyjnych również jednoznacznie stwierdza, że „(...) Zaskarżona uchwała jest zatem aktem kierownictwa wewnętrznego organu gminy, nie zaś aktem prawa miejscowego, na co w szczególności wskazuje art. 4 ust. 2 ustawy o gospodarce komunalnej. W myśl tego przepisu uprawnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego, mogą powierzyć organom wykonawczym tych jednostek. Gdyby uprawnienie o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 powołanej ustawy, realizowało się w trybie aktu prawa miejscowego, uprawnienie to nie mogłoby być skutecznie scedowane na organ wykonawczy danej jednostki. Do aktów prawa miejscowego stanowiących przez organy gminy zalicza się akty wydawane w warunkach określonych w art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, a zatem powszechnie obowiązujące akty wydawane na podstawie wyraźnych i szczegółowych upoważnień ustawowych. Realizacja ustawowego upoważnienia do wydawania aktów prawa miejscowego powinna mieć charakter ścisły, precyzyjnie odnosić się do zakresu ustawowego umocowania (...)” (wyrok WSA w Szczecinie z dnia 12 września 2012r., sygn. akt II SA/Sz 743/12 - utrzymany w mocy orzeczeniem NSA z dnia 5 marca 2014r., sygn. akt II GSK 2122/12, CBOSA).

Zatem postanowienie Rady Miejskiej w Swarzędzu uzależniające wejście w życie przedmiotowej uchwały od jej opublikowania w wojewódzkim dzienniku urzędowym jest istotnym naruszeniem prawa, gdyż z powodu braku podstawy prawnej do jej publikacji, nie będzie ona publikowana, a zatem nie zaistnieje przewidziany w niej warunek wejścia w życie.

Mając na uwadze powyższe niniejsze rozstrzygnięcie jest w pełni uzasadnione.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski

(-) Zbigniew Hoffmann